

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums**Redakcijas sleja***Lai ir slavēts Jēzus Kristus!*

Mani mīļie draugi! Ar lielu prieku vēlos jums paziņot, ka pēc 1,7 gada beidzot esam atsākuši mūsu dievnama glābšanas darbus, lai novērstu bezatbildīgās firmas "KMT Projekts" 9.11.2017. izraisītās avārijas sekas, kas izmaksās draudzei milzīgu summu, jo zaudējumi ir ļoti lieli. Taču vislielākais zaudējums ir puslīdz izklīdinātā draudze. Mēs intensīvi lūdzamies, lai saglabātu mūsu draudzi un atjaunotu tās garīgos pamatus. Kā veiksies ar šiem dievnama glābšanas darbiem jaunajai būvfirmai SIA "NOVINVEST" - tas būs atkarīgs no draudzes un visu labas gribas cilvēku ziedojumiem, kuri uz doto brīdi nav pietiekoši, lai pabeigtu iecerētos darbus un realizētu loloto sapni Kristus Dzimšanas svētkus nosvinēt savā baznīcā. Tavs dievnams gaida Tevi un Tavu palīdzību! *Pr. A.S.*

Dieva žēlastība

Kad sākas jauns gads, mēs kaļam plānus, sapņojam, citi pat zīlē un meklē horoskopos iespēju paredzēt vai uzzināt, kas notiks vai mainīsies jaunajā gadā. Mums gribas zināt visu uz priekšu, apsteigt laiku un izkārtot visu pēc sava prāta. Mums trūkst pašāvēības un uzticības Dieva žēlsirdībai, mēs negribam pieņemt un saprast, ka Dievs kā mīlošais Tēvs zina labāk - kas un kad mums ir vajadzīgs. Mēs nevaram mainīt Dieva gribu, bet mēs varam visu, kas ar mums notiek, pieņemt kā Dieva žēlastību, pateicoties gan par baltām, gan ne tik baltām dienām, un kad liekas, ka tas ir pāri spēkiem salikt visu Dieva, žēlsirdīgā Tēva rokās.

Tā arī mūs Dievs savā lielajā žēlsirdībā ir negaidīti, bet bagātīgi svētījis. Pavasarī ar Dieva svētību mēs kļuvām par krustvecākiem mazajam Andrītim, iegūstot sev arī ļoti jaukus un mīļus draugus Oļesju un Jāni.

Dievs uzklausa mūsu lūgšanas un svētīja mūsu ģimeni ar vēl vienu bērniņu, par kuru sapņojām jau vairākus gadus, un kura piedzimšanu gaidām ziemas sākumā. Bet, kā jau sākumā minēju, viss ir Dieva rokās, un es ticu, ka Viņš visu sakārto par labu mums; atliek tikai uzticēties. Kad uzzinājām, ka mums būs bērniņš, tas bija tāds īpašs laiks, pilns prieka, satraukumu un baiļu. Bailes par to, vai viss būs labi ar bērniņu, vai nesekos atkal kāds sāpīgs zaudējums, vai nav par vēlu. Īsts pārbaudījums mūsu ticībai un pašāvēībai uz Dieva mīlestību un žēlsirdību.

Lūdzamies un, salikuši visas savas bailes un raizes Tēva mīlestības pilnajās rokās, atstājam sev

tikai prieku par mazo dzīvību, ar ko Dievs mūs ir svētījis. Gribu pateikt arī mīļu paldies visiem, kas lūdzas par mūsu ģimeni, īpaši par mūsu bērniem. Lai Dievs bagātīgi visiem aizmaksā!!!

Vēl gada sākumā mūsu baznīcīņas atjaunošana likās kā neaizsniedzams un nepiepildāms sapnis. Tagad, ejot garām un redzot uzslīdēt stalažas pie baznīcas sienas, sirds priekā salecās. Dievs ir uzklājis mūsu draudzes lūgšanas, un, iespējams, pavisam drīz mēs varēsim lūgties un slavēt Dievu atkal savā baznīcā. Mums tikai jāturpina lūgties, lai Dievs svētī šos strādniekus, kuri strādā pie mūsu baznīcas atjaunošanas, un lai atrastos labi un dāsni cilvēki, kas spētu mums palīdzēt finansiāli.

Pateicība Dievam par visām žēlastībām, ko tik bagātīgi un nepelnīti saņemam ik dienas!!!

*Baiba Čubatjuka***Prieks sekot Jēzum**

Pagājušajā svētdienā (23.06.) es biju ļoti priecīgs piedalīties Vissvētākā Sakramenta procesijā kopā ar pr. Andra Solima vadīto Lielvārdes draudzi. Procesija bija pēc Svētās Mises par godu Jēzus Vissvētākajai Miesai un Asinīm. Mani uzrunāja draudzes patiesā nodošanās un kopības sajūta procesijas laikā. Tā bija ļoti labi organizēta, un katrs zināja, kas viņam jādara.

Meksikā procesijas ir populārākas mazākās pilsētās, kur nav tik lielas satiksmes un arī dzīve nav tik satrauktā tempā.

Šeit, Lielvārdē, man šķiet, tā ir ļoti svarīga liecība nest ticības gaismu citiem cilvēkiem. Manā dzīvē esmu dzirdējis vismaz vienu liecību, kā kāds jauns vācu puisis, vēlāk ļoti dedzīgs katolis, atgriezās ticībā tieši procesijas laikā. Mūsu Kungam ir ļoti dažādi ceļi, kā uzrunāt cilvēkus un aicināt tos atkal ticībā, tomēr procesija ir jo īpaša ar to, ka tas ir publisks, atvērts veids, kā aizpildīt plaisu starp ticīgajiem un neticīgajiem viņu ceļā, lai satiktu Mūsu Kungu Jēzu Kristu.

Ja mēs dzīvotu laikā, kad Jēzus bija cilvēka miesā Izraēlī pirms apmēram 2000 gadiem, mēs darītu visu iespējamo, lai Viņu satiktu. Cik laimīgi mēs esam šodien, ka drīkstam Viņu satikt tik nozīmīgos un ticību stiprinošos notikumos, pavadot Viņu procesijā kopā ar citiem brāļiem un māsām.

Es vēlētos, kaut vairāk draudžu Latvijā sekotu pr. Andra Solima vadītās Lielvārdes draudzes piemēram! Paldies par ielūgumu piedalīties!

Juan Francisco Rosales Laurent

Dievs ir žēlsirdīgs un taisnīgs

Ir neizmērojama Dieva žēlsirdība pret tiem, kas pilda viņa likumus, bet taisnīgs sods gaida tos, kas dara ļaunus darbus.

Kara laikā nevarēja nepakļauties valdošajai varai, un bija jādara tas, ko lika darīt. Jaunākos mobilizēja, iedeva rokās ieroci un lika šaut uz cilvēkiem. Viens tēvs, atvadoties no dēla, deva gudru padomu: “Dēls, ja liek, tad šauj, bet tikai netēmē uz cilvēkiem. Nevienš jau nezinās, uz kuriem aizlidos tava izšautā lode. Dēls klausīja tēva padomam un palika dzīvs. Mežos izveidojās grupas, gan tie, kas slēpās no armijas un neko ļaunu nedarīja. Bet bija arī tādi, kas staigāja pa mājām un darīja ļaunus darbus. Vienā reizē tāda bruņota grupa iegāja baznīcā, un divi no tiem sāka šaut uz Jēzus figūru un visām svētbildēm. Tad, viņiem ejot ārā no baznīcas, pie durvīm nez no kurienes atdalījies balķis uzkrita uz viņu galvām un nosita viņus. Dievs parādīja savu spēku un varenību.

Kā Latgalē ir pieņemts, tad katrā sādžā bija krusts, pie kura maija mēnesī pulcējās vakaros cilvēki, godināja dziesmās Jaunavu Mariju, arī dienas gaitās ejot, apstājās un palūdās. Arī mans tēvs bija uztaisījis skaistu kapeliņu ar lielu krustu. Resgaļu bariņš atnāca pie krusta un vienam ienāca prātā pret krustu nokārtot savas dabiskās vajadzības, apčurājot šo svētīto krustu. Dievs sodīja šo lielo pazemojumu un atņēma zēnam spējas uz laiku kārtot savas vajadzības. Cerams, ka zēns to saprata un droši vien atcerējās visu mūžu.

Centīsimies arī mēs darīt labus darbus un palīdzēt, viens otru atbalstīsim, bet ne nosodīsim.

Anastasija Neretniece

Jēzus Sirds mīlestība

Esam aizvadījuši tiešām karstu jūnija mēnesi, ar ļoti daudziem skaistiem Baznīcas svētkiem. Daudziem no mums ir nosvinētas dzimšanas dienas, vārda dienas, jubilejas: īsts svētku maratons!

Gribu pateikties visiem, kas mani apsveica Dzimšanas dienā, liels paldies, kuri lūdzās par mani.

Priecājamies kopā ar priesteri Andri, ka sākušies baznīcas remontdarbi.

28. jūnijā baznīcā svinējām Vissvētās Jēzus Sirds svētkus. Gribu dalīties pārdomās, kas man ir Jēzus. Ziemā mēs abi ar vīru piedalījāmies Alfa kursa nodarbībās Aizkraukles baznīcā. Vienā no nodarbībām mums uzdeva jautājumu: kas tev ir Jēzus? Es nūdien nezināju ko atbildēt... Vai es par to kādreiz esmu aizdomājusies? Jēzus ir Dievs. Bet kas viņš ir tieši man? Un tad es sapratu, ka man taču ir Jēzus! Viņš ir pie manis, tepat blakus, manā istabā!

Pārceļoties no Īrijas atpakaļ uz Latviju, kur abi ar vīru strādājām, līdz ar daudzajām mantām atbrauca arī Jēzus attēls, ļoti skaists. To biju nopirkusi vienā no braucieniem uz Knock, lielāko Dievmātes svētvietu Īrijā. Un tā Jēzus pie

manis ir vienmēr. Kad mostos no rīta, es Viņu redzu, eju sasveicināties. Dienas laikā diezgan bieži es Jēzum stāstu savus krenčus, bet, kad man pietrūkst vārdu, es saku: “Tu redzi, kā man iet..., palīdzi!” Es Jēzum uzticu visus savus plānus un idejas, darbus un savas miesas sāpes arī. Dažreiz man ir liels kauns par visu to, ko Jēzum ir jāredz un jādzird. Tad es lūdzu piedošanu. Kad eju gulēt, Jēzus paliek nomodā. Tā man ir drošāk.

Jēzus mani mīl. Tā ir vispilnīgākā un patiesākā mīlestība. To esmu sajutusi un sapratusi. Mēs visi gribam būt mīlēti, taču pasaules mīlestība nav pilnīga, tai vienmēr nāk līdzī kādi nosacījumi. Mūsu līdzcilvēki parasti grib redzēt mūs ideālus: skaistus, gudrus, pareizus (viņu acīs), veselus, bagātus utt. Jēzus mūs mīl tādus, kādi esam. Atvērsim savas sirdis - Jēzus priecāsies par mums! Patversimies pie Vissvētās Jēzus Sirds!

Lilita Ieleja

Euharistiskā procesija

Euharistija — svešs vārds, bet pierodot, tas attaisno savu būtību. Tā ir Kristus klātbūtnes redzamā zīme. Svētās Mises laikā Dievmaize tiek dalīta ar lielu cieņu, rūpīgi un saudzīgi. Mēs pieņemam pašu Jēzu Kristu un saplūstam ar Viņu kopā. Ja patiesi Jēzu mīlam, tad mums to vajag just un atvēlēt kādas minūtes sarunai ar Viņu. Kā mēs to darām? - tas paliek katra indivīda ziņā.

Jēzus Kristus Miesas un Asiņu svētki ir iedibināti viduslaikos un tie patīk ticīgai tautai. Sevišķi noslēdzošā daļa — procesija ar četrām apstāšanās vietām un Svēto Rakstu lasīšanu no četriem evaņģēlijiem. Man patīk iet procesijās. Ārēji tas ir krāšņs gājiens ar karogiem un ziedīņu kaisīšanu monstres priekšā, ko nes prāvests. Kopumā draudzes euharistiskā procesija šogad bija labi organizēta un nesteidzīga, pārdomu pilna. Ceļā uz katru apstāšanās vietu koris un tauta dziedāja euharistiskās dziesmas un attiecīgo Staciju dziedājumu, pēc kura prāvests lasīja evaņģēlija fragmentu un deva tautai svētību ar Vissvētāko Sakramentu.

Kristum patīk redzēt Viņa ganāmpulku sekojam savam Ganītājam tādās procesijās, kuru laikā Pestītājs bagātīgi dala savas žēlastības ticīgajiem. Arī Aglonas svētku procesijas laikā ir noticis ne viens vien brīnums, par ko liecina daudzās pateicības piemiņas zīmes — votas pie Dievmātes brīnumdarītājas svētbildes.

Par Euharistiju visvairāk un konkrētāk runā sv. Jānis savā evaņģēlijā, kur Kristus mūs mudina pieņemt Viņa svēto Miesu un Asinis kā barību mūžīgās dzīves nodrošinājumam. Bet to drīkstam pieņemt tikai ar tīru sirdi, ko attīrām Gandarīšanas sakramentā, kas ir kā Lieldienu dāvana cilvēkiem. Sv. Mises laikā godinām Jēzus ciešanas, lūdzam, lai atbrīvo dvēseles no

šķīstīšanas uguns. 23.06. centos piedalīties arī minētā procesijā un kāpu Āpšu kalniņā, nemaz nenožēlodama, ka vakarā biju zināmi pārgurusi. Arī tādā veidā mēs izsakām pateicību par Euharistijas dāvanu mums katoļticīgiem, kas ir visas Baznīcas avots un svinību garīgā virsotne.

Atgriezoties kapelā, korītis vēl dziedāja “Tevi, Dievs, mēs slavējam”. Mēs pateicamies, Kungs, par visām žēlastībām katram personīgi, un arī par to, ka beidzot sākās dievnama atjaunošanas darbi. Es pateicos Dievam par savu veselību un slavēšu Viņu līdz mūža galam.

Ludmila Apsīte

Jūnija svētku noslēgums

Jūnija mēnesis ir bagātīgs ar svētkiem. Kristus Miesas un Asiņu svētkos 23.06. mēs kopīgi ar draudzi gājām procesijā. Šajos svētkos bija skaists kora dziedājums. Mums, ministrantiem, arī nebija viegls darbs, jo vajadzēja gatavot upurdāvanas un pašiem gatavoties procesijai. Par cik mēs bijām mazākumā, mums bija grūtāk visu sagatavot; katram bija darbs, kuru vajadzēja izpildīt. Sv. Pāvila un Pētera dienā mēs visi bijām svētajā Misē, kurā bija skaisti kora dziedājumi un skaists dievkalpojums.

Edgars Čubatjuks

Sirds runā uz sirdi

Tas mazais motorīšs, kas tikšķ katras dzīvas būtnes krūtīs, nenogurstoši liekot dzīvības straumei plūst ķermenī, tas mazais putniņš, kas trīc un dreb dzīves netaisnību satraukts, kas pielīst ar laimi, uzskatot visdārgāko būtni pasaulē – savu bērnu. Sirds pirmā reaģē uz to, kas notiek ar mums. Pirms prāts ir paguvis izanalizēt notiekošo, sirds jau reaģē; sitas kā neprātīga, pātāgo prātu ar karstu asiņu šaltīm – nu, taču pieņem lēmumu!

Mīlestība mājō sirdī, ticībai, cerībai tur ir pastāvīga mājvieta. Cilvēks ar cilvēku saprotas no sirds uz sirdi, un Dievs runā uz cilvēka sirdi ar sava Dēla starpniecību.

Katra cilvēka dzīvē ienāk Jēzus, ienāk ar mīlestību, un tikai mūsu pašu ziņā ir paturēt Dieva Dēlu savā sirdī. Katrs cilvēks savā dzīves laikā sastopas ar cerību Vissvētākās Jēzus Sirds veidolā - cerību uz pestīšanu un mūžīgo gaismu. Katram cilvēkam tiek dota ticība kā enkurs dzīves vētrās.

Vīzijās, kuras piedzīvoja svētā Margarita Marija Alakoka no Francijas, Jēzus teica: “Mana Sirds deg mīlestībā uz cilvēkiem!” “Jēzus Sirds ir neizsīkstošs labumu avots, kurus tā vēlas izplatīt un nodot,” rakstīja svētā, papildinot, ka no šīs svētās Sirds nāca trīs avoti: žēlsirdība pret grēciniekiem, žēlsirdība pret nabagiem, kā arī mīlestība un gaisma taisnīgajiem.

Es vēlētos pastāstīt par savu iepazīšanos ar Jēzu.

Tas notika pagājušā gadsimta piecdesmitajos gados, kad es vasaru pavadīju pie vecmāmiņas un vectētiņa. Vecāki studēja neklātienē Rīgā, un vasarās

viņiem bija sesija. Mani, trīsgadīgu sīkuli, aizveda uz Naujēni – ābeļu un ķiršu koku ieskaustu viensētu, kur smaržoja pēc mājlopiem un mežrozēm un pagalmu pārvaldīja gailis ar brīnišķīgi skaistu asti visās varavīksnes krāsās. Saprotama lieta, man vajadzēja to skaisto asti dabūt nagos, un es devos taisnā virzienā uz pagalma saimnieka pusi un vēl pastiepu roku, lai sakamptu kāroto. Par tādu nekaunību dabūju pelnīto algu, un, saknābto pirkstu gaisā turēdama, aizgūtnēm bļaudama, metos mājās, kur tiku samīlota, nomierināta, dabūju skaistu lelli uz pirksta un bārienu – nelien pie gaiļa.

Tas bija tikai pirmais šoks vecmāmuļas mājās, otrs bija pirms gulēt iešanas. Tā bija kāda neparasta satikšanās. Mana vecmāmiņa Urzula Vilmane bija katoļticīga, un mājās katrā istabā atradās svētbildes. Ar Vissvētāko Jaunavu Mariju un Bērniņu Jēzu es jau biju iepazīsies un paziņojusi, ka viņa man patīk, bet istabā, kur man bija jāguļ, tieši pretī manai gultai atradās Vissvētākās Jēzus Sirds svētbilde. Atceros, ka, iegājusi istabā, es pamanīju skaisto attēlu, tumšo fonu, asins sarkano apmetni, skaisto, laipno seju ar maigajām acīm un roku ar slaidiem pirkstiem. Roka ar rētu plaukstā norādīja uz sirdi, kas, man par lielām šausmām, bija ar ērkšķiem kronēta un TĀ ASIŅOJA, un ērkšķi nelāgi atgādināja gaiļa knābi.

Es pat tagad atceros to, kā raudāju, skrēju pie vecmāmmas un vectēva, teicu, ka tur negulēšu, ka man bail! Mana nabaga vecmāmiņa! Viņa kļuva bāla un pārsteigumā sasita plaukstu: “Kas tas par bērnu, kā var baidīties no Kunga Jēzus, Viņš taču mūs ir pestījis, Viņš mūs mīl!”

Tas mazliet apturēja manu bļaušanu, un uz tālāko vecmāmmas iztaujāšanu par baiļu iemeslu es beidzot pateicu: “Viņam taču tā sāp!” un piespiedu rociņu pie krūtīm, jo par daudz skaidri sajutu, kā sāp sirds, kad tajā duras ļaunuma ērkšķi. Es saucu: “Aizvāciet tos ērkšķus no Viņa Sirds, Viņam tek asinis!”

“Ak, bērns!” Vecmamma nobrīnījās, paņēma mani pie rokas un teica: “Es gulēšu pie tevis un pastāstīšu par Viņu.” Tā es tajā vakarā aizmigu, klausoties par Jēzus bērniību.

Tajā vasarā es ar aizrautību klausījos vecmāmuļas stāstus par Jēzus dzīvi, par Dievu, par Jaunavu Mariju un mistēriju, ko sauc “Svētais Gars”, un, dzirdot baložu dūdošanu, jautāju: “Vai tur Svētais Gars ar mums runā?” Vissvētākās Jēzus Sirds svētbilde man bailes vairs neiedvesa, gluži otrādi, man tik ļoti patika skatīties cēlajos sejas vaibstos, ka es daudz laika pavadīju, stāvēt svētbildes priekšā, īpaši tad, kad vakara saule meta sārtu atblāzmu un uzgleznotās sejas panti likās tik dzīvi...

“Sirds runā uz sirdi,” sacīja Jānis Pāvils II, veltīšanos Jēzus Sirdij salīdzinot ar mīlestības dialogu.

Laikam es varu uzskatīt sevi par laimīgu, jo Jēzus Sirds, kaut arī caur sāpēm un asarām, ir runājusi uz manu sirdi.

Rita Bobkova

**Jūlija mēneša
dievkalpojumu
kārtība
Lielvārdes
Romās katoļu
draudzē
Svētdienās:**

10:00 – Vissvētākā Sakramenta uzstādīšana un adorācija;

10:20 – Rožukroņa lūgšanas; **11:00** – Sv. Mise.

Darbdienās:

Pirmdienās: sv. Mise pl. **9:00**.

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un sestdienās:

sv. Mise pl. **19:00**.

**Sakarā ar priesteru rekolecijām dievkalpojumi
nenotiks 2.-3.07.**

4.07. — mēneša pirmā ceturtdiena: sv. Mise pl. **19:00** par visiem dzīvajiem draudzes locekļiem. Pirms sv. Mises - Svētā stunda pl. **18:00**.

5.07. — mēneša pirmās piektdienas dievkalpojums Jēzus Sirds godam pēc sv. Mises pl. **19:00**.

7. jūlijā — pl. **11:00**: sv. Mise un dievkalpojums Jēzus Sirds godam.

25. jūlijā — Sv. Apustuļa Jēkaba un sv. Kristofera, šoferu aizbildņa svētkos:

pl. **19:00** — sv. Mise.

26. jūlijā — sv. Joahima un Annas, Jaunavas Marijas vecāku piemiņas dienā:

pl. **17:30** — sv. Mise.

pl. **18:30** — Lielvārdes pilsētas svētku

Ekumeniskais dievkalpojums luterāņu baznīcā.

Visi ir mīļi aicināti!

28. jūlijā — Rīgas metropolijas dievnamu iesvētīšanas gadadienā:

11:00 — sv. Mise Lielvārdē,

pēc kuras tiks pasvētītas automašīnas, motocikli, velosipēdi un citi transporta līdzekļi un tiks dota svētība šoferiem.

Kapusvētku kārtība:

21. jūlijā — Kapusvētki Madlienas kapos:

15:00 — sv. Mise un aizlūgums par mirušajiem.

4.08. — Lielvārdes katoļu kapos:

pl. **11:00** sv. Mise kapsētā (lietus gadījumā — sv. Krusta kapelā), pl. **13:00** Vesperes un Procesija par mirušajiem kapsētā.

11.08. — Jumpravas kapos:

pl. **15:00** sv. Mise un aizlūgums par mirušajiem.

Aicinām pieteikties uz 14.-15.08. svētceļojumu ar autobusu uz Aglonas svētkiem. Kontaktēties ar Ninu: 26158141.

Dārgie draudzes locekļi un visi labas gribas cilvēki! Izsaku sirsniņu pateicību visiem, kuri līdz šim ir ziedojuši dievnama pamatu remontdarbiem! Taču avārijas darbi prasa ļoti lielus līdzekļus. Ar Dieva palīgu beidzot ir atsākti dievnama glābšanas darbi. Tādēļ ļoti lūdzu turpināt intensīvi ziedot, lūgties un pat gavēt, lai ātrāk varētu savākt nepieciešamo summu un pabeigt iesāktos darbus.

Jūsu norūpējies draudzes gans

Sirds lūgums uz Kungu, mūsu Dievu

Kungs, ko nevar saņemt ne svētnīcā krāšņā, ne varenā, plašā,

Kungs to dāvā šai mazajā lūgšanu namā,

kas celts Tavam godam mīlā un dvēselē siltā.

Kā Betlēmi darīji svētu

ar savas dzimšanas vareno spēku,

tā svētī šo namu

ar mūžīgā skaistuma stariņu saules

un dari par avotu patiesās gaismas,

kas visiem te dāvās mūžīgās laimes dārgumu.

Kungs to svētī un dāvā šai mazajā lūgšanas namā!

Visi, kas Tevi te pielūgs,

lai saņem visi, kas Tevi meklē,

lai atrod un iegūst sirds mieru un laimi.

Lai viņiem te rimtu bēdas un sāpes,

lai tiktu te veldzētas dvēseles slāpes.

No pr. Juliana Butāna dzejoļu krājuma

Apsveicam Dzimšanas dienā:

Daci Dambi 40 gadu jubilejā

(2.07.), Annu Brezčedu (7.07.),

Genovefu Porieti 80 gadu

jubilejā (12.07.), Zinaidu

Kuzmani (16.07.), Annu

Varlamovu (17.07.), Mariju

Pelsi un Bronislavu Ratnieks

(26.07.), Dzintru Veidi (28.07.),

Robertu Kricki (31.07.), un citus.

Vārda dienā: visus Jāņus, Pēterus, Pāvilus, Jēkabus, Marijas Magdalēnas un Annas.

Klausieties un atbalstiet katoļu Radio Marija Latvija FM frekvencēs 97,3 vai internetā: www.rml.lv

Loti lūdzam ziedot Baznīcas remontdarbiem!!!

Ziedojumu var nodot personīgi dievnamā prāvestam A.Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:

Lielvārdes Romas katoļu draudze, Meža 18,

Reģ. Nr. 90001080360

SEB Banka Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

„Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims

(mob.t.: 29855768,

e-pasts: asolims@inbox.lv); www.lielvardnieki.lv